

Iturria: *Jesu-Christo gure Jaunaren Passioa*, Agustin Basterrechea. RIEV, 1931.

Klasikoen Gordailuan:

<http://klasikoak.armiarma.com/idazlanak/B/BasterretxeaPasioa.htm>

JESU-KRISTO GURE JAUNAREN PASIOA

Agustin Basterretxea

Klasikoen Gordailuak egindako lanak oro dominio publikokoak dira, eta, Jabego Intelektualaren Legearen arabera jatorrizko idazlanak bestelako eskubiderik ez baleuka, nahi bezala erreproduzi daitezke.

JESU-KRISTO GURE JAUNAREN PASIOA,

EUSKARAZKO BERSOETAN
JESUSAREN BERAREN BIOTZ MAITETSUARI

BIOTZAREKIN BATERA
ofrendatzen zaio:
AITA SAN IGNAZIO
Loiolakoaren Seme

A.B.
IHS

Bilbaon: 1777. garren urtean

Jesu-Kristori kendu ezker
Bekatuakin bizitza,
Baldin ezpadet negar egiten
Arrizkoa det biotza:
Guziok lagun,
Kanta dezagun
Bere penazko eriotza.

Mundua baño lenagotikan
Señalaturiko eguna
Alderatu zan obratzekotzat,
Gizonaren osasuna;
Argia bera
Alde batera
Besterik egun illuna.

Ostegun Santo afal ondoan,
 Bere lagun zituela
 Jesusek iru Diszipuluak,
 Itz egin zien onela:
 Triste nago, ta
 Lo ori bota,
 Egizute emen gaubela.

Jetsemaniko Hortu santuan
 Auspaz lurreen jarririk
 Eskatzen zion, libra zezala
 Aitari, Kaliza artatik:
 Jesus penatzen,
 Odolez ustzen,
 Eta ez tet nik negarrik?

Izerdi otza arpegian, ta
 Biotza penen artean,
 Triste anima, gorpuza larri
 Agoniako tranzean;
 Baña ala ere
 Zegoan firme
 Aitaren borondatean.

Juduak Judas lagun arturik,
 Etorri ziran itaunzen
 Nazarenoa deritzan Jesus
 Emen ote da arkitzen?
 Judas orduan
 Bake moduan
 Dijo musu ematen.

Zenbat dirade Judas bezela
 Kristoren adiskideak,
 Kanpotik laztan, barrendik saldu
 Autsirik bere legeak?
 Ha Kristau falso
 Animo gaizto
 Bekatari traidoreak!

Erantzun zuen Jesus maiteak:
 Zeinen billa zatozte ona?
 Ona emen nago, ezta besterik
 Naiko dezuten gizona:
 Juateko ez tet nik
 Soka bearrik,
 Ez eldu lagunok gana.

Eskuetatik lotu izan zuten
 Guzioen libertadea,
 Zergatik au zan nere onean
 Jaunaren borondatea,
 Ala urratzeko
 Anbat urteko
 Bekatuaren katea.

Diszipuloak, beren Maisua
 Zutenean ala ikusi
 Bakar bakarrik bera utzi ta,
 Juan zitzaizkan igesi:
 Pedro zetorren
 Bere ondoren,
 Bañan au ere urruti.

Badaramate Jerusalemgo
 Sazerdoten aurrera,
 Diszipuluen gañean, eta
 Doktrinan kontu artzera:
 Kaifas gaiztoa
 Aurrenekoa
 Asten zaio itaunzera.

Ez tek nik, dio Redentoreak,
 Predikatu ezkutuan,
 Ageri zan nere doktrina
 Sinagogan, ta Tenploan:
 Ez niri galde,
 Asko dirade
 Enzun nautenak munduan.

Respuesta aditu zuen bezela
 Soldadu batek bertari
 Gora darama bere besoa,
 Eta dirauko Jaunari:
 Ikas dezazun,
 Nola eranzun
 Bertiz Pontifizeari.

Esan, to egin ematen dio
 Bere arpegi ederrean
 Belarrondoko portitz bat, zeñez
 Ezarri zuen lurrean:
 Eta Zeruak
 Daude lotuak
 Au ikusten dutenean?

Noizko dirade, Aita Eternoa,
 Tximistak, eta arraioak,
 Ez erretzeko an bereala
 Esku ain sakrilegoak?
 Aingeruak, ea,
 Atozte, ega,
 Non dituzute egoak?

Baldin nik gaizki itz egin badet,
 Errazoe eman ezazu;
 Bañan ezpadet, dio Jesusek,
 Ezertan ere erratu,
 Zergatik arren,
 Itz eginarren
 Onela tratatzen nazu?

Indazu Jesus biotzekoa,
 Zeure sufrimentu ori,
 Jakin dezadan, nola penetan
 Emango dedan arpegi,
 Barkaturikan
 Biotzetikan
 Etsairik andienari.

Damu det Jauna, biotz guzitik
 Zu ofenditu izana,
 Ez ez geiago bekaturikan
 Nere Jaungoiko laztana,
 Lar da kulparik
 Beto argatik
 Pena oriek nigana.

Sua zegoan eskapean, to
 Pedro su artan berotzen,
 Zerren biotzak amodioan
 Otz asko zion sintitzen:
 Su orren keak
 Bere begiak
 Negarrez bete zituen.

Zerren ollarrak etzuen eman
 Bi bider bere soñua
 Non iru aldiz ukatu zuen
 San Pedrok bere Maisua:
 Ezta besterik
 Okasiotik
 Ateratzen dan pagua.

Kaifasek berriz galdetzen dio,
 Eginik juramentua,
 Esan zadazu, Jesus, bazera
 Mesias prometitua,
 Ala ezpada,
 Zertako izan da
 Engañatzea mundua?

Baziakian Jesusek nora
 Zijoan konfesioa;
 Billatzen zuen kondenatzeko
 Kaifasek okasio,
 Eta arekin
 Nai zion egin
 Iltzeko akusazioa.

Ala ere baietz eranzuten du
Aitari begiraturik;
Bai ta Kaifasek ere deadar
Soñekoak urraturik:
Blasfemoena
Da onen pena,
Ia dago kausa eginik.

Jaikitzen dira Konziliotik,
Eta artzen dute bidea
Amargurara, non Pilatosek
Zedukan bere etxea:
Zan Erromako
Denbora artako
Juduen Presidentea.

Juezak dio, emango badet
Gizon au eriotzara
Ekazkitzute kausa Justuak:
Ezpadirade, zertara
Narabilzute,
Erarnazute
Or Herodes aurrera.

Aita Eternoaren Jakiunde:
Dauka munduak zorotzat,
Argatik dio Errege orrek
Janzi tunika zuri bat:
Bestela nola
Zeruko estola
Erosiko zan zuretzat.

Esan zioten Pilatoseri
Juduen Sazerdoteak
Uste al dezu ez ditugula
Gere gere legeak?
Blasfematu du;
Merezi ditu
Eriotza, ta azoteak.

Onek esan du, izanik Arotz
Pobretxo baten Semea,
Dala Jaungoikoaren Seme, ta
Judeako Erregea:
Iltzezpadezu
Etzera ez zu
Zesaren adiskidea.

Gura zukean Juezak Jesus
Eriotzatik libratu,
Zergatik bere inozentzia
Ondo zuen ezagutu;
Bañan Juduak
Zeuden itxuak,
Etzioten permititu.

Eriotza bat egin ta, dio,
Dago Barrabas karzelan,
Nor nai dezute, Nazarenoa,
Edo a libra dezadan?
Da kostunbrea
Bat libratzea
Zeuen Pazko egunean.

Ozta aotik atera zuen
Asi ziraden deadarrez:
Libra ezazu Barrabas; bañan
Jesus Nazareno ez:
Orrek bear du.
Ondo penatu
Abe batean dolorez.

Berriz galdetzen du Pilatosek:
Bañan zer kausa eman du?
Israeleko Errege bada,
Esatea da bekatu?
Aiek deadar
Errege Zesar,
Ori Grutzean ifinzu

Justiziako lege guziak
 Utzirik alde batera
 Salbadorea kondenatzen du
 Krueki azotatzera:
 Zeru altuak
 Ze dekretuak
 Datoz ortikan lurrera.

Jaungoiko ura, zeñek dadukan
 Mundua lorez janzirik,
 Deskorteskiro bere erropak:
 Tunikaraño eranzirik,
 Larru gorrian
 Egun argian
 Utzi zuten lotsaturik.

Nora zerate gaba, to odeiak,
 Illuntasuna non zera,
 Nola etzatozte Birjinearen
 Seme eder au estaltzera?
 Ola eguzkia
 Zeure argia
 Bidal ezazu atzera.

Bost milla azote eta geiago
 Loturik kolumna baten
 Asi ziraden iru borrreru
 Bere espaldetan ematen:
 Ibai bat nola
 Ala odola
 Abiatu zan itxurtzen.

Arriak, eta Salbadoreak
 Biak alkar ziruditen,
 Zergatik etzan onen aotik
 Sentimenturik aditzen;
 Marmolak berak
 Golpe krueiak
 Zituaztean sentitzen.

Pilaretikan biziro Jauna
 Soldaduak askaturik,
 Dijoazkio adoratzera
 Burlaz Errege eginik:
 Bere Koroa
 Aranzazkoa
 Buruan agitz josirik.

Mantu zatarra soñean eta
 Kanabela bat eskuan:
 Onela Jesus tratazen zuten.
 Bekatariak munduan.
 Mundua bera
 Redimitzera
 Jauna zijoan orduan.

Jesus onela ikusi eta
 Pilatos errukiturik,
 Dio berriz: nik eztet arkitzen
 Gizon onegan kulparik
 il ezazute
 Nai badezute
 Erroman ezta legerik.

Aiek deadar: Jauna dalako,
 Pilatos beldur bazera
 Datorkiela geren animai
 Orren odola gañera:
 Ezkera ardura,
 Gere kontura
 kondena ezazu Grutzer.

Juez gaiztoak Sazerdoteen
 Esana egiteagatik,
 Publikatzen du sententzia bat;
 Ez iñore okerragorik;
 Ala ere nai du
 Libre gelditu
 Jaungoikoaren odoletik.

Alfer alferrik Presidentea
 Garbitzen dituk eskuak,
 Juez justutzat induki azan
 Hipokritori munduak:
 Loiturik ago;
 Banan geiago
 Hi baño ere Juduak.

Grutze batean mundu guziko
 Bekatuak zituela
 Abiatu zan Kalbariora
 Jesus lapur bat bezela:
 Artu Grutzea
 Au da bidea,
 Galduko gera bestela.

Salbadorea pausu bat ere
 Ezin emanik aurrera
 Arbola astunak azpiraturik
 Benzutu zuen lurrera.
 O bekatua
 Zure pisua
 Karga guzia zu zera.

Ezin bakarrik eraman zuen
 Zalako guztiz astuna.
 Eta argatik eman zioten
 Zireneoa laguna:
 Ditzazko gizon
 Zerade, Simon,
 Nork leukake zure eguna!

Bide onetan zijoanean
 Kalbarioko mendira,
 Bere Semea kontenplatzeko,
 Ama zegokan begira:
 An dira penak
 An tormentuak,
 Martirioak an dira.

Ama Birjina afljitua
 Itxi itzatzu begiak
 Estali zaitte, aingabe ere
 Asko darama Semeak
 Tormenturikan;
 Bat ere itzikan
 Eztizu utziko negarrak.

Bidaltzen ditu Amak begiak
 Semearen ikustera;
 Bañan biotzak sufritu ezin ta
 Biurtzen dirade atzera:
 Datoz argatik
 Begietatik
 Biotzak itz egitera.

Semearenak esaten dio:
 Badakizu Ama maitea
 Asko sentitzen badezu ere
 Onela ni ikustea:
 Bestela ezin
 Zeruarekin
 Egingo dala bakea.

Nere Aitaren borondatean
 Zeurea bedi daukazu,
 Aren esanak narama: Agur,
 Bendizioa indazu;
 Nere ordeaz
 Bekatariaz
 Kontua zeuk idukazu.

Zoaz nere Seme maitea, Amak,
 Iltzera ordu onean;
 Banan nola ni utzi nai nazu
 Bakardade ain tristean?
 O nola bai nik,
 Eta ondo pozik
 Jarraituko nizukean.

Salbadoreak onela penaz
Eginik bide erdia,
Beronikaren karidadeak
Kendu zion izerdia:
Obra onen pagu
Jaunak uzten du
Pinturan bere arpegia.

Zeramazkian bere laguntzen
Jerusalengo Alabak
Penaren andiz begietatik
Urturik beren biotzak;
Eta eurakana
Biurturik Jauna,
Dio: Ai emakumeak!

Arbola eze au erre badu
Bekatuaren su garrak,
Nola eztitu abrasatuko
Su orrek egur igarrak?
Ez niri negar,
Eztet nik bear
Bekatuari negarrak.

Eldu ziraden Kalbariora,
Non zeuden prest borrreruak
Mundu guziko Egilleari
Josteko oinak, ta eskuak,
Ikusi zezan
Bigarren Adan
Arbola artan munduak.

Nork ditu esku oiñ orietan
Burniarekin idiki
Gorrotoak, edo Amodioak
Odolezko lau iturri?
Bularretikan
Ate eginikan
Amodioa da ageri.

Belzez janzirik ezkututzen du
Zeruak bere arpegia
Lotsagatikan gelditzen dala
Gorriturik Illargia,
Gau illunean
Zegoanean
Altuena Eguzkia.

Austen dirade arriak; nola
Daude biotzak osorik,
Abe batean dolorez iltzen
Gere bizitza ikusirik?
Bekatariak
Gora begiak
Negar iturri eginik.

Gogotik negar egingo dizu[t]
Jarririk zeure oinetan,
Nere Jaun ona, zaitudalako
Ifini Grutze orretan:
Daukat damua
Zu ofenditua
Gauza guzietz gañean.

Izanagatik, Jesus maitea,
Nere bekatua andia,
Preziosoa da zeure odola,
Au dakidala balia:
Piedadea
Nere Jabea;
Jauna miseriakordia.

El verso numero 18 se puede repetir despues de cada paso.

Fin